

3. NAP

A gazdag és tápláló reggelit követően a 3 iskola tanulói, tanárai 8 órakor Székelyderzs felé vette útját, ahol az unitárius vártemplomot néztük meg. A templom a Székelyföld egyik legrégebbi és legjelentősebb műemléke, Székelyderzs központjában egy enyhe magaslaton áll. A környék legszebb gótikus emlékműve. Rácsodálkoztunk a kékre festett padokra, a hatalmas fehérre meszelt falakra, a 15. századból fennmaradt falfreskókra, valamint az udvaron elhelyezett hatalmas tároló edényekre, melyekben a családok a gabonáikat tárolják. Érdekesség, hogy úgynevezett szögeket vásárolhatott meg egy-egy család régen, amire a télire eltett füstölt húst, kolbászt, szalonnát akaszthatták a templom közös „kamrájában”, hogy ne érhesse el íz megáradó patakvíz.

Következő megállónk Kőröspatak Szalmakalap Múzeuma volt. A múzeum egy tipikus székely házban kapott helyet. Ennek első szobájába lépve szalmakalapok sokaságát láttuk, valamint a különböző formájú, vastagságú fonatokból is ízelítőt kapunk. A kis ház középső szobájában szalmából készült dísz tárgyak sokasága, a hátsó szobában pedig fotók segítségével ismerhettük meg a kalapkészítés mozzanatait. A szalmakalapok jelentéssel is bírtak: Ha nagyobb volt a karima, akkor az a gazda több földdel rendelkezett. Ha a díszítés bal felől volt, akkor tudni lehetett, hogy magyar ember a viselője, ha jobb felől, akkor román. Ha felhajtották a karimát hátul, a viselője még tegezhető, fiatalember volt. Kézműves foglalkozáson is részt vettünk, ahol karácsonyfadísz és angyalkát készítettünk. Jártunk egy malomban, ahol egy vicces öreg bácsi vezetett körbe bennünket. Soha nem felejtjük, amikor azt kérdezte: ki akar „biolifttel” az emeletre felmenni? S csak aztán értettük meg, hogy azt kézzel hajtják. Láthattunk egy különleges kerekeskutat, amit csodakútnak neveznek, s hallottunk egy medvehistóriát is, aminek tragikus vége lett.

Csodálatos tájakon haladtunk át Bözödújfalun, az elárasztott falu volt az úticélunk. A település a romániai falurombolás jelképévé vált: 1988-ban elárasztották egy új víztározó építésekor. A települést 1910-ben még 679-en lakták, főleg magyarok. Az egykori falu emlékét márványtábla őrzi, körös-körül kopjafáktól szegélyezetten, amelyeken a lakosok nevei és a faluban gyakorolt vallások szimbólumai láthatóak. Idegenvezetőnk mesélése a tragédiáról rendkívül meghatározó volt, szomorúvá váltunk amiatt, hogy ilyen rettenetes dolgok hogyan történhettek meg egy teljes falu népességével!?

Szovátán keresztülhaladva megálltunk, és egy rövid sétával a Medve-tóhoz látogattunk. Ahol megcsodálhattuk Európa egyik leglátogatottabb üdülőhelyét, amely egy kiterített medvebőrre hasonlít.

A tó 1875-ben keletkezett, a világ legnagyobb heliotermikus tava. Kialakulásakor 80°C-os volt a vize. Nagyon magas a sótartalma, a felszíntől lefelé növekszik. Vizét 21 féle betegség kezelésére tartják alkalmasnak. Ámulva néztük a csodálatos felújított és a földből szinte gomba módra szaporodó új szállodákat, épületeket.

Ezen az estén a finom vacsora után a fiúk harcba szálltak a helyi korondi fiatalok futballcsapatával, összemérték a tudásukat, közben a lányok komoly szurkolótábort alkottak.

